

gerne vil have dem, og for det tredje fordi hele udbygningen med fleks- og skånejob vil komme til at fungere meget bedre for alle parter, hvis den foregår på frivillig basis. Der er sandsynligvis rigtig mange positive kræfter i gruppen af potentielle førtidspensionister, som kun kan frigøres, hvis man tør tro på frivillighedens fordele.

Ansatte i fleks- og skånejob skal sikres et rimeligt levegrundlag, hvis de skulle miste jobbet igen. Sådan er det desværre ikke i dag. Almindelig anstændighed kræver imidlertid, at der skabes en sådan sikkerhed, og hvis man skal bruge frivillighedens vej, er det naturligvis ekstra vigtigt, at vilkårene er acceptable.

Derfor skal personer i fleksjob have ret til arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp, sygedagpenge, or-

lovsydelser, efterløn osv. på lige fod med andre beskæftigede. Ligeledes skal de på linje med andre sikres mulighed for at deltage i videre- og efteruddannelse, jobrotationsordninger og lignende. Samtidig må risikoen for at miste en eventuel arbejdsskadeerstatning eller erhvervsevnetabserstatning, når man tager et fleksjob, elimineres. Det er indlysende, at incitamentet til at tage et fleksjob kan ligge på et meget lille sted, hvis det betyder, at man risikerer at få frataget eller nedsat erstatningen.

For førtidspensionister i skånejob skal det præciseres, at de altid har retten til at vende tilbage til førtidspension. I dag er der nogle, som ikke tør tage et job, fordi de frygter, det kan føre til, at de fratages retten til førtidspension.

Skriftlig fremsættelse

Villy Søvnald (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en øget indsats til forebyggelse af førtidspensionering og om større valgfrihed og bedre jobmuligheder for førtidspensionister.

(Beslutningsforslag nr. B 122).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.